

5241 1. April 1894. Enefte Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Finansloof. 1894—95. 5242

lingen ikke er tilendebragt inden Finans-
aarets Udgang, saa skulle vi have denne
midlertidige Lov; men hvis det nu lykkes et
Ministerium, som vil ud over Grund-
loven, atter at saa Forhandlingerne mel-
lem begge Ting brudte i Stykker, saa er
der intet i deres Rigsdagsbeslutning, saa
gaa vi ud i Provisoriet paa ny, og
saaledes er Rigsdagsbeslutningen bygget helt
igennem, den garanterer intet, den byder
intet, det er min Mening derom. Men
det, der nu skal ske her i Dag, er, som den
ærede sidste Taler meget rigtig sagde, ikke
noget Forlig, ikke en Gang noget Forlig,
men det er en ren og bar Underkastelse og
intet andet. De have tryglet saa længe, for
dette Ministerium og Landstinget, at de
tilsidst have faaet Lov til at sætte Mini-
steriet ind paa Lovens Grund igen efter
alt, hvad der er passeret. Det er det, de
opnaa, og andet opnaa de ikke, og det kan
lidt nytte, at de Herrer vise hen til andre
Forhold, at de se hen til Agrarerne og
sige, at nu oprinder en ny Tid, og det er
Agrarerne, der have ført os til dette og
hjulpet os til, at vi saa et Resultat ud
deraf, og dette Resultat. Det kan lidt nytte,
thi det dækker intet alligevel. Om Agrarerne
vil jeg kun sige, at hvis det er Agrarernes
Mening at føre os dertil, og hvis det er
det, de ere fødte og kaldede til, saa tror
jeg, det var bedre, at de aldrig vare fødte.
Da de kom frem, sagde de, at de vilde lave
en Forening for Landbruget, altsaa en
upolitisk Forening, og da de saa senere
havde dannet denne Forening, saa kastede
de Hammen, og saa kastede de sig ind i
Politikken og kom og sagde, at de vilde
have Forlig, og saa fremstillede de sig her i
dette Ting som dem, der egentlig førte
Forliget igennem; men har det været Me-
ningen, saa siger jeg, at det var bedre, at
de ikke havde begyndt derpaa, og de Herrer
maa ikke tro, at de derved have tilvejebragt
Enighed i Landet. De have kun faaet en
ond Sæd, som atter vil saa Landbrugerne
til at leve i den mest oprivende Kamp ind-
byrdes.

Men det er jo for Resten lige meget,
hvad jeg siger, det er jo ganske uden Betyd-
ning, hvad man nu siger. Afstemningen vil
finde Sted, og de Herrer ere bundne. De
maa følges ad som sammenlæntede; der er

intet, at gøre, Grunde bide ikke paa dem,
det er sikkert. Fremstillingen kan være
aldrig saa sund, den bider dog ikke paa de
Herrer; alt er afgjort. Hvad de Herrer
her skulle gøre, er blot det, at de sætte
Kronen paa Bærket, at de søndertræde deres
egen Fortid i et og alt, at de æde deres
egne Ord og ødelægge deres egne Hand-
linger, men derfor passer det ogsaa ud-
mærket for dem at gaa sammen i Parti
med det gamle Højre; thi hvad har Højre ikke
lovet os her til Lands, hvad have de ikke
sagt? Er ikke hele Højres Vej en Vej med
brudte Løfter og brudte Ord? Had
har Højre ikke sagt om Grundloven
og om midlertidige Love? Hvad har
Højres Ordfører ikke sagt om, at Provi-
sorier vare ulovlige? Hvorledes ligger ikke
hele Højres Vej bestroet med disse Udtalel-
ser? Højre æder sine egne Ord alle sammen,
og disse Herrer, som nu træde sammen med
Højre og danne et Parti, gøre ganske det
samme. Vi kunne derfor nok stemme imod
dem, men vi kunne ikke overstemme de
Herrer. De Herrer føre deres Sag igen-
nem, det er sikkert; men naar de nu i Dag
have ført deres Sag igennem, gjorde de
smukt i, hvis de lod en af deres Ordførere,
f. Eks. det ærede Medlem for Bræsto Amts
6te Valgkreds (Bojsen), som jo er Teolog,
kalde hele Menigheden sammen til en Afsten-
sang ovenpaa og lod ham præke over et
Ord, som staar i Peders Brev, og som lyder
saaledes: Hunden vender sig til sit eget Sph.

C. Sager: De to Mindretal, hvis
Ordførere nys have udtalt sig, indstille at
nægte Flertallets Forslag. Min Indstilling
gaar ud paa det samme. For saa vidt er
der ingen Forstel. Jeg ser imidlertid ikke
rettere, end at de to nævnte Mindretals-
forslag lide af en formel Mangel. Det er
jo ganske vist saa, at der ikke er megen
Sandsynlighed for, at Flertallets Forslag
skal blive forkastet, men absolut udelukket
paa Forhaand er denne Mulighed jo dog
ikke, og hvis det skulde ske, da bør der fra
Mindretallets Side foreligge Forslag om,
hvad der da skal stilles i Stedet. Det ærede
Medlem, som just nu talte, er Ordfører for
en Gruppe, der i de senere Aar har holdt
paa i sidste Instans at stemme mod Finans-
lovens Vedtagelse. Han er altsaa i Over-